Šikanou za novou Normalizaci

- CZ24 News | 26. prosince 2020

ČESKO: Pro někoho to může vypadat, že tohle drobné vládní šikanování je bezúčelné a že jsou to jen takové roztomilé výstřelky byrokratické vlády. Jenže ono to funguje ještě trochu jinak.

Třeba takové nakupování. Obchody musely zavřít, kromě těch, co prodávaly nějaký základní sortiment. Ty pak musely obchody zavřít v neděli. Pak musely zavřít v osm. Zavřít v devět. V dalším kroku vládní kreativity musely obchody omezit počet zákazníků a provozovat „management front“, protože fronty jsou přece z hlediska šíření infekcí optimální. Nejnovější výplod vládní perverze je, že obchody, které dosud nezavřely, musí omezit sortiment, aby „se narovnaly podmínky“ pro malé a velké obchody, tedy aby umřela koza všem. Ale zase budou smět prodávat v neděli, v tu samou neděli, ve které ještě před měsícem prodávat nesměly, protože v neděli se přece šířila ta hrozná infekce.

Lidé si to vykládají různě. Jedna část lidí si myslí, že pan Blatný a pan Havlíček a jejich týmy expertů prostě hledají tu nejlepší cestu, jak nás ochránit před tím hrozným smrtícím virem (úmrtnost 0.27%) a v procesu tohoto hledání dělají chyby, což je optimistický pohled. Jiní to vidí tak, že jsou to prostě dementi. I to je dílem pravda, protože třeba ministr zdravotnictví Blatný je přímo ukázkový blb.

Podezřele malá část obyvatelstva si klade otázku, proč vůbec musely obchody zavřít. Existuje snad nějaký věrohodný údaj o tom, že by se lidé nakazili při kupování bot? Nebo psacích potřeb? Při nakupování v neděli? Nikoli, nic nenasvědčuje tomu, že by se v obchodech nějak masivně šířila nějaká infekce. Například nemocnost mezi prodavačkami není o nic vyšší než u jiných

profesí. Je to tedy jen obyčejné šikanování obyvatelstva?

Jiný výklad může být, že vláda je příliš pod vlivem „datových vědců“, agresivních fachidiotů jako pan Kulveit. Ti zase decision makerům podsouvají, že epidemii může řídit sociálním inženýrstvím, třeba potíráním mobility obyvatelstva, protože když všichni zůstanou dostatečně dlouho uzavření doma, tak epidemie přece skončí, protože to tak vychází v těch jejich počítačových modelech.

Ať tak nebo tak, rozhodnutí vlády, která na konci všech těch procesů jsou, jsou až neuvěřitelně pitomá. Člověk si říká, že to snad ani nemohou myslet vážně. Nicméně překvapivě, tohle je třeba brát vážně. Tohle šikanování je totiž reálný výkon moci.

Drobná vládní šikana má svůj hlubší smysl. Musím přitom znova myslet na otázku, kterou nastolil Roman Kříž z Libertariánského institutu jednou v hospodě.

Otázka se týkala toho, jak vůbec dokázali nacisté usmrcovat takové množství lidí v koncentračních táborech. Během jednoho transportu tam dorazilo během krátké chvíle několik stovek osob. Například vystoupili z vlaku na nechvalně známém a často vyobrazovaném nádraží v Osvětimi. Jejich organizaci a třídění mělo na starosti několik málo desítek příslušníků SS. Kdyby se vězni sebrali, tak je prostě umlátí čepicema. Přestože byli esesáci ozbrojení, měli PSY v pátém stupni a byli většinou v dobré kondici, zatímco vězni byli po transportu v podstatě polomrtví a žádné zbraně neměli. Ale měli ruce, nohy a ohromnou početní převahu. Kdyby skutečně chtěli, tak by s esesáky skoncovali během pár minut. Nastálá řetězová reakce by byla zničující. Zmocnili by se jejich zbraní, napadli s nimi další objekty a celý stroj na průmyslovou realizaci rasově čisté Evropské Unie 1.0 by vzal během pár desítek minut za své. Ty tábory nebyly nijak velké a loajalita ukrajinských pomocníků německého vedení nebyla nekonečná.

Dokonce se ojediněle stávalo, že vězni vystartovali po ostraze, ale jednalo se o izolované akce několika jednotlivců, zatímco ostatní šli na smrt jako ovce. Nikdy to neskončilo úspěchem. Proč to? Esesáci totiž vyvinuli systém, jak to zařídit, aby ztráta kontroly nad masami lidského materiálu nehrozila a ten naopak zcela spořádaně nakráčel do sprch i s „managementem front“.

Ten systém spočíval v drobném a neustálém šikanování mas. Pořád je různě popoháněli z jednoho místa na druhé. Řvali na ně přitom soustavně různé příkazy, místy zcela protichůdné. Sem tam někoho zbili, že „příkazu neuposlechl“. Lidský materiál sotva vylezl z vlaku, mžoural na denním světle a hned byl vtažen do víru paniky, šikany a buzerace, ve které bylo těžké se zorientovat, natož se zorganizovat a koordinovaně zasáhnout proti několika mužům v uniformách. Součástí tohoto psychologického působení bylo také udržování v nejistotě včetně nejistoty ohledně příbuzných a blízkých, které rozdělili hned na začátku.

Prostě je nenechali zastavit se a uvědomit si svoji skutečnou situaci. Tato dezorientace byla nezbytná k tomu, aby je mohli ovládat a dosáhnout toho, že šli na smrt ochotně, v podstatě sami a ještě předtím stihli napsat příbuzným pohlednici, jak je jim tam fajn.

Systém se s každým dalším transportem zdokonaloval a vylepšoval, takže v n-tém transportu už dozorci byli dokonalí profesionálové na práci s „veřejností“, zatímco jejich klienti byli pokaždé bez zkušeností. Velitel koncentračního tábora Belzec SS-Sturmbannführer Christian Wirth, původním povoláním policista, příležitostně pronášel proslovy k židům, kteří právě dorazili do koncentračního tábora Belzen, a ti mu tleskali, protože se jim to líbilo, dávalo to zdání pravidel a řádu a bylo to pro ně akceptovatelné.

Kde byla podstata problému? Lidem v transportu chyběly informace. I když se občas stávalo, že se

dostala ven zpráva, co jsou koncentráky zač a co se tam děje, a tato informace se dokonce v židovské komunitě šířila, prostě jí nevěřili. Jejich vlastní elity se proto staraly, aby se pravdu nedozvěděli a hezky spořádaně odcházeli ve stanovených termínech na nádraží. Informace o tom, že tam pálí lidi v peci, pokládali za „fake news“. Raději se rozhodli důvěřovat oficiálním zdrojům a židovským autoritám, které jim tvrdily, že jedou někam na východ, kde práce osvobozuje, což se ve srování s realitou ghetta nejevilo jako zas tak špatná alternativa.

A stejně se to praktikuje teď tady s námi. Pít jen v sedě. Nezpívat. Káva z kelímku ano. Káva z kelímku ne. Káva z kelímku ano, ale vypít až doma. Svařák ano, ale jen z flašky, ne do kelímku, protože když ho pijete z kelímku, šíříte infekci a kvůi vám umře 0,247 seniora. Nenakupovat v neděli. Jen základní potraviny. Nakupovat do jedenácti, ale od devíti nesmíte ven, leda byste venčili psa. Nasaďte si roušky. Pořádně, i na nos, jinak vás chlápek v černé uniformě zmlátí. Do obchodu jen s košíkem. Management front. Sprchy není třeba, pro začátek postačuje mytí rukou.

Tak jednoduché to je. Oni to nemyslí zle, oni to nemyslí ani dobře, oni jen dělají svoji práci, spočívající v ovládání mas. Každá profese má svoje pravidla a nástroje, kterými se realizuje. Stejně jako automechanik může rozhodnout, zda dotáhne kola křížovým klíčem, momenťákem nebo rázovým utahovákem, „mechanici“ práce s veřejností také volí nástroje na svoji „práci“ a tohle je jeden z nich.

Teď asi také chápeme, proč přetrvává tak zásadní odpor k výuce moderních dějin na školách. Je lepší donekonečna mlátit středověkou prázdnou slámu, protože kdyby začala nějaká rozhodná část populace přemýšlet o těchto věcech z relativně nedávných dob, pravděpodobně by se v nich něco odehrálo.

Budování nové společnosti je náročný úkol a nelze ho splnit ze dne na den. Nový normál nespadne jen tak z nebe, je třeba na tom makat.

Do koncentráků už se teď lidi nevozí, bylo to nepraktické, komplikované, nebylo to karbon neutrální a bylo kolem toho hrozně papírování. Himmler byl blbý, mlátil by hlavou do zdi, kdyby viděl, jak snadno to jde. Mnohem lepší je lidi nechat tam, kde jsou a koncentrák postavit kolem nich. A vůbec nejlepší je je přesvědčit, aby si ten koncentrák postavili sami.

Takže zůstaňte doma, na nic se neptejte, důvěřujte odborníkům a skutečné odborníky má jen vláda. Dodržujte opatření, zachraňuje to životy. **Impfung macht frei a kdo není očkovaný, pro toho tady máme takovou žlutou nášivku na oděv, aby byl zdálky vidět a slušní lidé si na něj dali pozor.** Frohe Weihnachten

Zdroj: https://pravyprostor.cz/